

نکات مهمی که باید بدانید:

نظارت دقیق: در طول دریافت داروی سولفات منیزیم، شما تحت نظارت دقیق تیم پزشکی خواهید بود. ضربان قلب، فشار خون، تنفس و میزان ادرار شما به طور منظم کنترل می‌شود.

پزشک را در جریان بگذارید: اگر سابقه بیماری خاصی (مثل مشکلات کلیوی، قلبی یا دیابت) دارید، حتماً قبل از شروع دارو به پزشک خود اطلاع دهید. همچنین اگر رژیم غذایی خاصی دارید به پزشک خود اطلاع دهید.

چنانچه بعد زایمان، این دارو را برای شما تجویز شده است نگران شیردهی به نوزاد خود نباشید زیرا شیردهی همزمان با دریافت داروی سولفات منیزیم منعی ندارد.

تهیه شده:

توسط گروه زنان و مامایی بیمارستان امام رضا (ع) مشهد

منابع: کتاب بارداری و زایمان ویلیامز ۲۰۲۲

در صورت سؤال یا مشکل در زمینه بیماری خود می‌توانید بصورت **رایگان** همه روزه از ساعت ۸ الی ۱۲ بجز تعطیلات به کلینیک آموزش سلامت مراجعه یا تماس حاصل فرمائید.

آدرس: مشهد - چهارراه ابن سینا - میدان امام رضا (ع)
تلفن: ۰۵۱۳۸۵۸۳۸۵۰

وبسایت: emamreza.mums.ac.ir

نکات تغذیه‌ای در زمان دریافت سولفات منیزیم:

در صورت عدم ممنوعیت مصرف مواد خوراکی توصیه می‌شود به این موارد دقت کنید:

* **نوشیدن آب کافی:** در طول مدت دریافت داروی سولفات منیزیم، بسیار مهم است که آب کافی بنوشید، مگر اینکه پزشک شما محدودیت مصرف مایعات تجویز کرده باشد. نوشیدن آب به کلیه‌های شما کمک می‌کند تا دارو را بهتر دفع کنند و از کم آبی بدن جلوگیری می‌کند.

* **مصرف غذاهای سبک و کم‌چرب:** اگر به دلیل داروی سولفات منیزیم حالت تهوع دارید، غذاهای سبک و کم‌چرب مانند سوپ رقیق، نان تست، بیسکویت ساده، پوره سیب زمینی یا موز را امتحان کنید. از مصرف غذاهای چرب، پرادویه و تند پرهیز کنید.

* **مصرف وعده‌های غذایی کوچک و مکرر:** به جای سه وعده غذایی بزرگ، بهتر است ۶ وعده کوچک‌تر در طول روز داشته باشید. این کار می‌تواند به کاهش حالت تهوع و هضم بهتر غذا کمک کند.

* **مصرف میوه‌ها و سبزیجات آبدار:** میوه‌هایی مانند هندوانه، خربزه، خیار و سبزیجات آبدار می‌توانند به تأمین مایعات و الکترولیت‌های بدن کمک کنند.

در مورد هرگونه مشکل گوارشی یا تغذیه‌ای که در طول دریافت داروی سولفات منیزیم دارید، حتماً با پزشک معالج یا متخصص تغذیه مشورت کنید. آنها می‌توانند توصیه‌های شخصی‌سازی شده‌ای برای شما ارائه دهند.

آشنایی با داروی سولفات منیزیم

ویژه: بیماران

تاریخ آخرین بازنگری: ۱۴۰۴/۰۳/۰۸

تاریخ بازنگری بعدی: ۱۴۰۶/۰۴/۰۸

کد پمفلت: PA-۳۱-۱۰۱۵

شماره بازنگری: ۰۰

جهت دسترسی به اطلاعات آموزشی، بارکد زیر را اسکن نمایید.

معاونت آموزش و سلامت

تهیه کننده: بخش زنان و مامایی- واحد آموزش سلامت

مادر عزیز و گرامی:

با آرزوی سلامتی برای شما

در دوران بارداری، گاهی اوقات پزشک شما برای حفظ سلامتی تان، داروهایی را تجویز می‌کند که ممکن است اسمشان برای شما آشنا نباشد. یکی از این داروها سولفات منیزیم است. امید است با مطالعه آن قادر باشید دوره بارداری خود را به سلامتی طی نمایید.

سولفات منیزیم چیست؟

سولفات منیزیم در واقع نوعی نمک منیزیم است که در عملکردهای مختلفی مانند کارکرد صحیح عضلات و اعصاب نقش دارد.

چرا سولفات منیزیم برای من تجویز شده است؟

در دوران بارداری، سولفات منیزیم معمولاً به دو دلیل اصلی تجویز می‌شود:

۱- پیشگیری و درمان تشنج در فشارخون بالا:

پره‌اکلامپسی یا فشارخون بارداری حالتی است که در آن فشار خون مادر بالا می‌رود و ممکن است در ادرار او پروتئین دیده شود. اگر این وضعیت شدید شود و کنترل نشود، ممکن است منجر به تشنج (که به آن اکلامپسی می‌گویند) شود که هم برای مادر و هم برای جنین خطرناک است.

سولفات منیزیم با آرام کردن فعالیت مغز، به پیشگیری از

تشنج و یا درمان تشنجهای موجود کمک می‌کند.

۲- محافظت از مغز نوزاد در زایمان زودرس:

اگر احتمال زایمان زودرس وجود داشته باشد، پزشک ممکن است سولفات منیزیم را برای شما تجویز کند. این کار به محافظت از مغز جنین کمک می‌کند و احتمال بروز مشکلات عصبی مانند فلج مغزی را در نوزادان نارس کاهش می‌دهد.

سولفات منیزیم چگونه در بدن کار می‌کند؟

⇒ آرام کردن عضلات: این ماده می‌تواند به کاهش انقباضات رحمی در زایمان زودرس کمک کند، اگرچه امروزه کاربرد اصلی آن برای محافظت از مغز جنین و پیشگیری از تشنج است.

⇒ تاثیر بر اعصاب: منیزیم می‌تواند فعالیت‌های غیرطبیعی در مغز را کاهش دهد و از این طریق به پیشگیری از تشنج کمک می‌کند.

⇒ گشاد کردن رگ‌های خونی: این خاصیت می‌تواند به کاهش فشار خون بالا در برخی موارد کمک کند.

چگونه سولفات منیزیم برای من تجویز می‌شود؟

سولفات منیزیم معمولاً به صورت تزریق داخل رگ (وریدی) و همراه با سرم به شما داده می‌شود. این کار در بیمارستان و تحت نظارت پزشک و پرستار انجام می‌شود.

عوارض جانبی احتمالی سولفات منیزیم چیست؟

معمولاً این عوارض خفیف هستند و توسط پزشک و پرستار کنترل می‌شوند. برخی از عوارض رایج عبارتند از:

* احساس گرما یا برافروختگی: این احساس معمولاً در ابتدای تزریق بروز می‌کند و طبیعی است.

* حالت تهوع یا استفراغ

* سردرد و خواب آلودگی

* احساس ضعف و بی‌حالی

* کاهش رفلکس‌ها (واکنش‌های طبیعی بدن)

عوارض جدی‌تر (اما نادر) که باید بلافاصله اطلاع دهید:

* مشکل در تنفس یا تنگی نفس شدید

* ضربان قلب نامنظم یا کند

* تغییرات در بینایی

* کاهش حجم ادرار

پزشک و پرستار شما به دقت علائم حیاتی شما را پایش می‌کنند تا از بروز عوارض جدی جلوگیری شود. اگر هر یک از این علائم را تجربه کردید، حتماً به پزشک یا پرستار خود اطلاع دهید.

